

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

Матеріали Всеукраїнської навчально-наукової конференції,
присвяченої 55-річчю Тернопільського державного медичного
університету імені І. Я. Горбачевського МОЗ України

**«ВІПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
ЗА КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ
ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ
У ВМ(Ф)НЗ III-IV РІВНІВ АКРЕДИТАЦІЇ»**

26-27 КВІТНЯ 2012 РОКУ
М. ТЕРНОПІЛЬ

Тернопіль
ТДМУ
«Укрмедкнига»
2012

до діагностики, лікування, профілактики хвороб дітей різних вікових груп, ведення дитини від народження до юності», прищеплюються навички спільної роботи в сім'ях з педіатричним консультантом. На кафедрах неврології, психіатрії найбільшу увагу слід приділяти хвороб, які зустрічаються в загальній лікарській практиці, методам їх розпізнавання і лікування. На кафедрах очних хвороб, хвороб вуха, носа, горла студенти повинні набувати практичні навички розпізнавання захворювань, що найчастіше зустрічаються у загальній лікарській практиці. На кафедрі фізичної визначається роль лікаря загальної практики в системі протитуберкульозних заходів. На кафедрі онкології вивчаються алгоритми діагностики хвороб в дусі «онкологічної настороженості». На кафедрі інфекційних хвороб студенти вивчають алгоритми диференційної діагностики інфекційних захворювань, їх профілактику та невідкладну допомогу. Міждисциплінарний Державний курс рекомендується проводити з використанням критеріально-орієнтованих тестів, при розробці яких враховуються кваліфікаційні характеристики лікаря загальної практики.

Висновки. Таким чином, базова медична освіта повинна створити фундамент щодо наступного спеціального навчання, а предмет сімейної медицини повинен викладатися в кожному медичному навчальному закладі та забезпечити баланс загальної та спеціалізованої підготовки лікаря.

Література

1. Olesen F, Dickinson J, Hjortdahl P. General Practice-time for a new definition BMJ. – 2000. – V. – 320. – P. 357.
2. Van Weel C. The Impact of Science on the Future of Medicine :RCGP Spring Meeting. – 2001.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ КАФЕДРИ БІОЛОГІЧНОЇ ФІЗИКИ ТА МЕДИЧНОЇ ІНФОРМАТИКИ

О. І. Олар, В. І. Федів, О. В. Гуцул, В. Ф. Босчко, Д. І. Остафійчук, Л. Ю. Зав'янський, М. В. Шаплавський, П. М. Гризоришин
Буковинський державний медичний університет

PARTICULARITIES OF DISTANCE LEARNING TECHNOLOGIES IN EDUCATIONAL PROCESS AT THE DEPARTMENT OF BIOLOGICAL PHYSICS AND MEDICAL INFORMATICS

O. I. Olar, V. I. Fediv, O. V. Hutsul, V. F. Boyechko, D. I. Ostafychuk, L. Yu. Zavyanskyi, M. V. Shaplavskyi, P. M. Hryhoryshyn
Bukovynian State Medical University

Розглянуто особливості створення електронних курсів для дистанційного навчання і перспективи розвитку.
 Particularities of distance learning courses creation and perspectives of their development are examined

Вступ. Освітній процес та технології навчання на даному етапі нерозривно пов'язані з інтенсивним розвитком інформаційних технологій. Глобальна інформаційна мережа Internet підвищення рівня комп'ютеризації всіх сфер людської діяльності вносить корективи у традиційні форми навчання.

Модернізація та реформування системи освіти, впровадження у навчальний процес комп'ютерної та телекомунікаційної техніки дає можливість широкого впровадження технологій дистанційного навчання. Дистанційна освіта та дистанційне навчання зараз використовуються практично у всіх вузах України. Це закономірний і важливий етап розвитку та адаптації української освіти до сучасних умов. Дистанційне навчання – це технологія, яка активно підтримується на державному рівні в освітянській галузі багатьма нормативними документами [1,2]. Концептуальні задачі дистанційної освіти: підвищення освітнього рівня населення і підготовки фахівців високої кваліфікації.

іфікації шляхом упровадження в освітній процес нових форм навчання, які відповідають темпам розвитку суспільства.

Основна частина. Дистанційні технології навчання забезпечують широкий доступ студентів до джерел інформації. Цілком закономірно, що використання дистанційних технологій у навчальному процесі потребує певних змін у методиці викладання дисциплін, а також якісно створених електронних навчальних курсів.

Для кращого засвоєння студентом навчального матеріалу технологія дистанційного навчання повинна бути завжди доступна, модульна, проста і максимально стандартизована. Важливим аспектом технологій дистанційного навчання є вибір програмного забезпечення. Сьогодні найбільш популярною вважають систему MOODLE, яка вже більше року успішно функціонує у нашому університеті. За цей час було створено ряд електронних навчальних курсів, мета яких полягає у максимальному забезпеченні студента інформаційно-навчальними та методичними матеріалами з метою економії часу та підвищення ефективності сприйняття навчального матеріалу.

При створенні електронних курсів дистанційного навчання у середовищі MOODLE співробітники кафедри біологічної фізики та медичної інформатики прагнули максимально збільшити зміст курсів, що викладаються на кафедрі, до вимог щодо електронних курсів:

- структурованість навчально-методичних матеріалів;
- налагоджена система взаємодії викладача і студента засобами ресурсів електронних навчальних курсів впродовж усього часу вивчення навчального курсу;
- наявність мультимедійних навчальних матеріалів;
- система контролю та самоконтролю навчальної діяльності студентів (аналіз рівня засвоєння тем студентами через обробку результатів тестування).

Використання електронних курсів навчання передбачає засвоєння навчального матеріалу під керівництвом викладача, хоча розміщені вони на сервері дистанційного навчання.

Розробка електронних навчальних курсів показала, що це процес довготривалий і вимагає самодисципліни і повної самовіддачі викладачів. Такий процес передачі знань добре підходить для самостійної підготовки студентів до практичних занять, проте не може замінити живого спілкування і обговорення питань в умовах аудиторного практичного заняття або лекції. Це найкращий спосіб передачі навчальних матеріалів студентам заочної форми навчання з метою економії часу для пошуку навчальних матеріалів, проте, як показує досвід, студенти-заочники використовують середовище дистанційного навчання менш активно, ніж студенти денної форми навчання.

Більшість тем всіх курсів представлені різними формами подання навчальних матеріалів (електронні тексти, відеолекції, презентації, глосарії, тести для самоконтролю та ін.), але здебільшого це електронні варіанти паперових навчальних і навчально-методичних посібників, презентації лекцій. Безумовно, на першому етапі формування електронних навчальних курсів це, єдине правильне рішення. Очевидно, що наступним важливим і актуальним етапом є створення інтерактивних курсів. Цей етап потребує залучення фахівців програмістів та психологів. Тенденції у дистанційній освіті свідчать про те, що це один з найефективніших способів засвоєння навчального матеріалу. Створення мультимедійних посібників дозволяє покращити сприйняття навчального матеріалу. На даному етапі електронні навчальні курси потребують регулярного оновлення і поповнення навчальними матеріалами, розширення арсеналу засобів передачі матеріалу і, на нашу думку, дистанційні технології самоті не зможуть повністю замінити якісний підручник.

Висновок. Сучасні дистанційні технології – один з найважливіших механізмів модернізації освітньої системи. Вони відкривають нові перспективи для підвищення ефективності освітнього процесу, проте жодним чином не можуть замінити роль викладача в освітньому процесі, а можуть тільки доповнити його.

Література:

1. Постанова Верховної Ради України "Про затвердження задач Національної програми інформатизації на 2010-2012 роки".
2. Наказ МОН України № 293 від 07.07.2000 "Про створення Українського центру дистанційної освіти".